

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 102

číslo: 23

5. června 2022

Cena: 10 Kč

Rozhovory s inspirativními osobnostmi

Olga Líbalová

Naše zvědavé otázky v seriálu přibližujícím život a dění kolem duchovních naší Církve československé husitské se tenokrát zaměřily na farářku, kterou my v redakci známe jako osobnost, jež se rozhodně nebojí říct svůj názor a stát si za ním – což se možná docela hodí v oblasti, kde po dlouhá léta kromě své farářské práce působí; totiž v sociální práci a diakonii. Představujeme Olgu Líbalovou, farářku náboženské obce Hronov a Machov a členku správní rady Husitské diakonie.

Kdy jste se rozhodla stát se farářkou a je pro Vás tato práce naplňující? Kdyby pro mne tato práce nebyla naplňující, tak ji nedělám a jdu do starobního důchodu.

Po skončení studia na HTF mi nebylo umožněno jít na faru (nedostala jsem státní souhlas), a to bylo velké zklamání. Živila jsem se tedy jako servírka, prodavačka a uklízečka. Vše se změnilo až po listopadu 1989. Otevřely se různé možnosti a plány v té době byly velké. Jednoho dne ale u dveří zazvonil tehdejší královéhradecký biskup Jaromír Tuček. Uměl o potřebách církve přesvědčit nejen mě, ale celou naši rodinu. Vše jsme tedy přehodnotili a začali opravovat hronovskou faru i kostel a v roce 1991 jsme se mohli do Hronova nastěhovat.

Co je pro Vás při práci nejnáročnější či největší výzvou? A naopak, na který moment ze svého působení nejraději vzpomínáte?

Práce farářky je náročná a nikdy nejste dostatečně připravená na

narození Spasitele. Jen škoda, že náš sbor není tak plný každou neděli, ale jen 24. a 25. prosince. Pěkná je i práce ve skupině „Ženy tři země“ (Česky, Němky, Polky), kam mě před léty přizvala sestra farářka Alena Naimanová.

Známe Vás jako člověka dlouhodobě angažovaného v rámci Husitské diakonie, kde jste i ve správní radě. Jak se během let proměnila tato oblast působení naší církve?

Husitská diakonie – to by bylo na samostatný článek. Zkusím to stručně. Diakonie – pomoc bližnímu – ke křesťanství neodmyslitelně patří, a tak to chápali i zakladatelé CČS(H). V počátcích církve byla sociální práce velice rozvinutá ve všech oblastech, pomoc dětem, seniorům, všem potřebným (např. dětský domov v Jilově, střediska osobní hygieny, vývažovny, pohřební ústav...).

Později pod heslem „stát se postará o potřeby člověka – církev k tomu nepotřebuje“ nemohla církev své aktivity v této oblasti rozvíjet.

Až po mnoha letech začal prof. Rudolf Horský v Praze na Spořilově sbírat nepotřebné dioptrické brýle a posílat je do rozvojových zemí.

Po sametové revoluci velké diakonické dílo rozjel úpický farář Ing. Ondřej Šik. Sbíral nepotřebné oděvy a další věci, dobrovolníci z náboženské obce vše pečlivě třídili a balili. Tato materiální pomoc se potom vozila potřebným u nás, ale i do zahraničí (tehdy byla válka v Jugoslávii).

V té době pečl faráře Iva Šimunka a přátel z Holandska byl vybudován domov U Spasitele ve Frýdlantě. Na jihu Čech, v Trhových Svinech – na faře, která zoufale volala po rekonstrukci, se otevřela chráněná dílna Domeček. Později Karel Filip ještě vybudoval středisko Nazaret v Borovanech. Vznikala i další diakonická střediska, některá postupem času zanikla, některá přešla do soukromých rukou, ale ta, která zůstala pod křídly CČSH, odvádí poctivou a užitečnou práci. Velká škoda je, že CČSH z restitučních vyrovnání nedává žádné finanční prostředky na podporu a rozvoj diakonické práce.

Vaše kamarádka ses. Jitka Wendlíková nám prozradila, že jste mimo jiné i farářkou za volantem, která je vždy ochotná rychle přispěchat na pomoc lidem v nouzi. Pokud se Vám podaří po všech

„Duch svatý je vzájemná láska Otce a Syna mezi sebou a radost této lásky.“

Sergej Bulgakov

Letnice a poslání nás křesťanů

Jak asi bylo Ježíšovým učedníkům, když se jim v Jeruzalémě zjevil vzkříšený Pán? Zděšili se a byli plni strachu, domnívali se totiž, že vidí ducha. Ale on jim ukázal rány po hřebecích a v boku, jedl s nimi a požehnal jim. Pak jim zmizel z očí. A přišel den desátý, svátek letnic. Uslyšeli náhle hukot z nebe, ukázaly se jim ohnivé jazyky a všichni byli naplněni Duchem svatým. Jejich pochybnosti a nejistota se proměnily v jistotu a světlo, a minulost se stala živou přítomností. Teprve v té chvíli poznali, co je to být Pánovými učedníky a hlásat všem lidem radostnou zvěst o Světle, které není z tohoto světa. Jejich srdce se naplnila nadzemskou moudrostí a láskou, v paměti jim ožila všechna slova jejich Mistra a ti, kdo tyto galilejské rybáře znali dříve, nevycházeli z úžasu: kde se v nich vzala jejich odvaha? Nemohli si to všechno vymyslet a mluvit o tom s takovou jistotou a vnitřní silou, kdyby to neprožili jako přímí svědci a účastníci. Duch svatý přivedl učedníky k hlubšímu porozumění tomu, co Ježíš v době svého pozemského života učil, ale co dříve nechápali. Vždyť je ujistil: „Jakmile přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“ (Jan 16,13) Petr jako první z apoštolů mluvil k přítomným zástupcům o Ježíši Nazaretském, o jeho divech a znameních, o ukřižování a o Bohu, který jej vytrhl z bolesti smrti, a vyzval je: „Obráťte se a každý z vás ať přijme křest na odpuštění hříchů a dostanete dar Ducha svatého.“

Duch svatý stále působí v srdcích věřících a vysvětluje jim celý Ježíšův život, nenechává je v nejistotě a pomáhá jim poznat pravdu o smyslu Pánova ukřižování, vzkříšení a návratu k Otci. Slíbený Duch pravdy je stále provází, ať jsou jejich cesty jakkoli obtížné. A účinně jim pomáhá v každé době, tedy i v té dnešní, navíc obestřené nebezpečnými temnotami a hrozbami, jít cestou účinného křesťanství, vyznávat neohroženě pravdy Kristova evangelia, nebát se pomáhat potřebným bratřím a sestrám, a vydávat tak svědectví o pravdách, které nejsou z tohoto světa.

My křesťané jsme díky své pokud možno naplno prožívané víře svědky Ježíše Krista. Způsob, jaký zvolíme, záleží na okolnostech: Někdy stačí příklad našeho života zakotveného v křesťanské víře, naději a lásce, neboť jsme stále, ať chceme nebo nechceme, divadlem světa. Jindy pomůže vhodně volené slovo, rada nebo odpověď na vznesený dotaz. Bližní, který je zraněný, nemocný, hladový, bezradný nebo v těžké osobní situaci, potřebuje naši křesťanskou motivovanou, účinnou pomoc, poskytnutou podle našich možností.

Takový způsob vyznavačství a pravdivého svědectví je nejen naší velkou odpovědností, ale i silou a radostí, kterou nám nikdo nemůže vzít. Zárukou a pomocí na naší vyznavačské cestě jsou Pánova slova jeho učedníkům: „To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzhopte se, já jsem přemohl svět.“ (Jan 16,33)

Miloslav Fiala

svých náročných aktivitách najít čas na odpočinek, jak relaxujete a co Vám dodává energii?

Energii pro další práci v církvi, ale i ve městě, ve kterém žiji, mi dávají ochotní lidé. Ochotně pomohou s tím, co sama nezvládám nebo neumím.

Jsem farářkou v Hronově a Machově a myslím, že bez volantu – auta – by to nešlo. Vzdálenost není až tak velká, ale ne vždy je autobusové spojení a vlak do Machova nejždí. Vrátil se k první otázce. Kdy jste se rozhodla být farářkou?

Velký vliv na toto rozhodnutí měl farář Vladimír Novák. Ve škole nás učil náboženství, na faře se scházela

mládež a snažil se i o náš kontakt s ostatními. Jezdili jsme na mládežnické kurzy, které v Praze vedl Milan Matyáš. V době, která nebyla křesťanské mládeži nakloněna, odvažní faráři Petránek a Lulek organizovali pro mladé o prázdninách lesní brigády. Doba byla těžká, ale byli jsme mladí a mnohá přátelství trvají dodnes.

Koho Vy osobně považujete za inspirativní osobnost (faráře či farářku) Církve československé husitské a proč?

Inspirativní osobnost – těch je celá řada: Mgr. Alena Naimanová – farářka, nemocniční kaplanka,

pracuje pro Světový den modliteb, organizuje setkání žen tří zemí, lektorka, která cvičí paměť, vždy obětavá.

ThDr. Jan Rokyta – farář, vysokoškolský pedagog, obdivuhodný otec dvou dcer, člověk, který vždy najde čas na rozhovor nebo návštěvu seniorů a nejen jich, má laskavé slovo tam, kde je to potřeba.

Manželé Böhmovi – faráři ve výslužbě – pokud se to dá takto říci, protože slouží stále svým příkladným životem, životní moudrostí a je radost s nimi být.

Děkujeme za upřímnost a přejeme vše dobré

red

úkoly, které den přinese. Výzvou je pomoc, proto pracuji i pro diakonii, a pěkných okamžiků a chvil je také mnoho. Ráda vzpomínám na práci s dětmi při hodinách náboženství v machovské škole, dětské tábory na horách nebo pobyty pro seniory „Babí léto“, které jsem patnáct let organizovala spolu s Domovem odpočinku ve stáří Justynka Hronov a s domovem U Spasitele Frýdlant. Velkým potěšením je pro mne „půlnoční“ bohoslužba v Machově. Kde to mají? Kůr plný hudebníků a zpěváků. Bratr Jaroslav Šrůtek s nimi každý rok připraví bohatý vánoční program. Přijíždějí lidé z širokého okolí oslavit spolu s námi

10.6.2022

NOC KOSTELŮ

SBOR CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ VE VLAŠIMI
SPORTOVNÍ 518, 258 01 VLAŠIM

KOSTEL OTEVŘEN OD 19:00 DO 22:00
MOŽNOST KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY
VSTUP DO VĚŽE S PROHLÍDKOU RENOVANÉHO
HODINOVÉHO STROJE

KONTAKT:
Tel: 602 286 474
Bc. Ondřejka Brabcová – jáhenka
Tel: 605 207 930
Vratislav Simandl – předseda Náboženské obce
Email: ccshvlasim518@gmail.com
f Církev československá husitská ve Vlašimi

Letní hudební setkání v Dobrušce XXIX. kurz varhaníků a zpěváků Církve československé husitské

Přichází čas prázdnin a dovolených, a proto je zapotřebí plánovat, a tedy počítat s konáním již tradičního **hudebního setkání**, které se uskuteční v **Dobrušce ve dnech 5. – 13. 8. 2022.**

Záštitu převzal br. patriarcha Tomáš Butta. Vše potřebné je zajištěno, ubytování, stravování, varhany k nácvičce. Kurz je určen pro začátečníky i pokročilé. Nabízí možnost ve skupinkách či individuálně hrát na varhany v několika kostelích – v Dobrušce jak v Husově sboru, tak v místním kostele sv. Václava, dále v klášterním kostele i v děkanském kostele v Opočně, v Husově sboru i v děkanském kostele v Novém Městě nad Metují; k dispozici pro nácvičce jsou i kvalitní klávesy. Cílem našeho setkání je zdokonalovat se v doprovodu liturgie, Kalousovy pobožnosti i písní ze Zpěvníku ČČSH. Součástí našeho setkání je společný nácvičce sborového zpěvu.

Vše v průběhu dnů spěje k přípravě veřejného koncertu účastníků kurzu, který se uskuteční v Husově sboru v Dobrušce v pátek 12. 8. – začátek v 18 hodin. Budeme se setkávat při ranních a večerních pobožnostech, které povede spirituálka kurzu ses. Jana Wienerová, broumovská farářka, při pobožnostech i bohoslužbách ve varhanním doprovodu se budou střídají jednotliví účastníci kurzu. V sobotu 6. 8. připravujeme celodenní poznávací výlet na zajímavá místa i s krásnými varhanami. V neděli 7. 8. oslavíme den Páně s dobrušskou náboženskou obcí, společně zazpíváme Truvéřskou mši P. Ebena, pak bude následovat procházka Dobruškou s průvodcem. V 19.30 zazpíváme při večerní mši v kostele sv. Václava jako poděkování za propůjčení varhan pro náš kurz k nácvičce. Nebude chybět ani tradiční biblická večere, kterou plánujeme na pondělí 8. 8. večer na naší dobrušské faře.

Sraz účastníků bude v pátek 5. 8. na faře ČČSH v Dobrušce (Zd. Nejedlého 2) do 17 hodin. Pak následuje ubytování v internátu střední průmyslové školy elektrotechnické a společná večere. Od pondělí 8. 8. máme připraven tradiční celodenní program: snídaně, ranní pobožnost, hra na varhany, oběd, odpoledne nácvičce sborového zpěvu, večerní pobožnost a večere. Do svých domovů se rozjedeme v sobotu 13. 8. po songové liturgii se začátkem v 10 hodin a společným obědem. Poplatek na jednoho účastníka je stanoven na 5 000,- Kč, v ceně ubytování a stravování. Platí se na místě. Věříme, že náš letošní kurz stejně jako v předchozích letech opět finančně podpoří diecéze naší církve, za což vyjadřujeme díky. Děkujeme také za pomoc v organizaci bratru patriarchovi, br. Nováčkovi, přednostovi 3. odboru Úřadu Ústřední rady, ses. farářce Ericce Oubrechtové i aktivním laickým spolupracovníkům, br. Karlu Mlnářkovi i Jiřímu Krhutovi. Zájemci se mohou přihlásit do 30. června 2022 na mailovou adresu vedoucího kurzu: nocsh.kov@seznam.cz, případně se mohou ohlásit telefonicky na číslo 737 475 945. Prosíme, uveďte základní přihlašovací údaje, příp. požadavky na stravování. Těšíme se na setkání, které jistě bude stejně krásné jako všechna předchozí.

Zdeněk Kovalčík, organizační vedoucí
Jana Wienerová, spirituálka kurzu

Michael Štojdl

Ostrov

Na člunu propůjčeném múzami vyhlížím ostrov z dětství.
Moje osamocená výprava hledání a tužeb.
Za slovy „Bud'te jako děti“ bloudím vlnami hravými.
Na ostrově je konečně pevná půda pod nohama
pro zamyšlené snílky.
Nacházím ostrovní nábřeží volnosti.
Neumělou náplavku štěstí.
Chybí mi však domov a přátelé neostrovní.
Z ostrova odplouvám, múzám vracím člun.
Volím opravdové dětství, které se opírá o lásku Boží.
Ze sbírky básní Na zápraží duše

Z kazatelského plánu

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ (LETNICE)

Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě.
Aleluja! (Jan 4,24)

První čtení: Skutky 2,1-11 (12-21)

Tužby svatodušní:

2. Za duchovní dary moudrosti a rozumnosti, rady a síly, umění, zbožnosti a svatě bázně, modleme se k Hospodinu.
3. Za milost znovuzrození a svatodušní proměny našeho života v život svědecký, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože naší spásy, děkujeme ti, že do srdcí věřících vléváš dary svého Ducha svatého. Dej, ať se v němž Duchu radujeme, že jsi naše jména zapsal do knihy života! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8,14-17

Evangelium: Jan 14,8-17

Verš k obětování: Žalm 130,5

Verš k požehnání: Skutky 2,4

Modlitba k požehnání:

Bože naší spásy, dej, ať my všichni, kdo jíme z tohoto chleba a pijeme z tohoto kalicha, sjednoceni silou Ducha svatého vnášíme tvé požehnání do světa, v němž žijeme a pracujeme! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 261, 263, 265, 267

Nad Písmem

Hod Boží svatodušní

Jan 14,7-14

Sestry a bratři, opět po roce jsme doputovali k Božímu Hodu svatodušnímu. Co znamená ono „doputovali jsme“?

Lidská paměť je velmi nedokonalý zdroj informací. Zřejmě by nám dělalo problém rychle si vzpomenout, jaké bylo třeba vloni nebo předloni během těchto svátků počasí. A ještě obtížnější by bylo rozpomenout se na tyto svátky třeba před deseti, dvaceti či více lety. Svatodušní svátky ale nejsou tolik oslavou lidské paměti, nejde v nich ani příliš o hřejivou nostalgii, která se nás dotýká o Vánocích, a tyto svátky nenesou ani tolik výraznou stopu lidových zvyků jako Velikonoce. Svatodušní svátky jsou zkrátka jiné. A není v nich hlavní jen připomínka historie, jak by se třeba mohlo zdát. Letnice jsou vystavěny jako chvíle, kdy se nám mnohé připomíná z dějin církve, a především jsou pobídkou k plnému zakoušení přítomnosti nám od Pána svěřené.

Čteme si sice při bohoslužbách z Písma svatého historizující text ze Skutků apoštolských, ale především hledáme duchovní souznění a porozumění mezi sebou. Mluvíme stejnou řečí, naše mateřština nám umožňuje snadnější komunikaci. Nemáme tedy vůbec problém, jako měli třeba Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie,

Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, Židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové. (Sk 2,9-11)

Do jaké míry si ale i my lidé v Čechách mezi sebou opravdu rozumíme?

Když se vidíme na ulici, zdravíme se pohledem a slovy: „Dobrý den.“ Je to společenská forma a soubor zvuků, v nichž se spojují jakési dohodnutý význam pro dané místo a prostor. Co ta slova „Dobrý den“ ale opravdu znamenají? Jakou má náš protějšek představu o dobrém dni? A můžeme každému jeho přání dobrého dne vůbec uvěřit? Co vše se skrývá za slovy, jakého ducha my lidé v sobě máme? A co vše nám jde ze srdce a co vše vskutku proudí z úst do světa?

To všechno jsou otázky, které v různé intenzitě vnímáme, a je velmi důležité, abychom je řešili alespoň v sobě.

Utěšitel, Zastávce, Přímlovce, Duch Pravdy, Pokoje, Lásky, je tolik možných pojmenování, která můžeme pronést na adresu Ducha svatého, a přece žádné z nich neposkytuje naše přesné vyjádření a popis Daru, který je nám lidem od Boha nabízen.

Duch člověka bývá navíc, bohužel, často otupělý, jindy zas ustrašený nebo pyšný, prodchnutý lží, hamižností či sebestředností. A přesto

Ježíš také do našeho času říká: Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší. (J 14,12)

To je velmi překvapivě zaslíbení. Jak bychom zrovna my mohli činit atraktivnější skutky než Ježíš?

Nutně nás napadá, copak opravdu můžeme činit velké zázraky, když naše slova a činy jsou stále jen plné nedokonalosti? Boží dílo v nás však díky Kristu stále pokračuje. Také rok 2022 je časem, kdy můžeme vnímat, že každý náš den činí Kristus vskutku dobrým.

Naše slova a skutky nejsou dokonalé, naše přání a modlitby nejsou vyslyšeny na lusknutí prstu, ale duchovní spojitost s Kristem vše přesahuje. Díky Duchu svatému smíme být i v dané přítomnosti propojeni jak s lidmi, tak i našim Otcem. Smíme si rozumět vzájemně, důvěřovat i přes lidskou slabost. To je velký zázrak, který se mezi námi i dnes může otevřít a vonět skutečným životem.

Svatodušní svátky se nás neptají, co přesně si budeme za měsíc pamatovat z tohoto dne, co příští rok, co za deset let, ale zda a jak v daném čase využíváme mnohostrannou útěchu a záchranu od Ducha Pravdy, Těšitele a Obhájce. Kéž nás všechny, milé sestry a milí bratři, Duch svatý otevírá v dané přítomnosti a nese k věčnosti.

Pavel Pechanec

*Prosíme o dar víry, o více důvěry a otevřenosti srdce vůči tobě.
Dávej nám schopnost spoléhat na tvé slovo, když pochybujeme, jsme plni námitek,
když propadáme malomyslnosti a vzdoru.
Dej nám vytrvalost na cestě s Kristem,
abychom nikdy neztráceli z očí cíl, kterým je tvé království dobra, pravdy a krásy.*

Ze sbírky Tomáše Butty Modlitby k církevnímu roku, výročím a obřadům.

Pavlova slova platí i pro občanskou společnost

Rozhovor s Ing. Miloslavem Fialou, knězem, členem řádu premonstrátů a mediálním profesionálem, spisovatelem

Čím jsou dnes především poznamenány lidské vztahy, jak postmoderní dobu vnímáte jako duchovní?

Současná společnost, která je převážně materialistická, dává přednost hmotným statkům před duchovními – k nim patří nejen víra v Boha, ale i kultura a vše, co přesahuje a kultivuje člověka. Proto si hledá náhradu v podobě požitkářského konzumu všeho druhu. Roste vzájemná nedůvěra v rodinách, takže stoupá rozvodovost, lidé si přestávají rozumět v obchodech i na pracovištích a egoismus jednotlivců i skupin rozleptává celou společnost. To se odráží i v politickém životě. Už T. G. Masaryk mluvil o krizi moderního člověka, která je důsledkem ztráty víry v Boha.

Jak by měla vypadat dospělá a uvědomělá láska?

Trefně ji popsal apoštol Pavel: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale neměl lásku, jsem jako zvonění a cimbál zvučící.“ (1 K 13,1) Člověk může mluvit jako anděl z nebe, ale když za tím nestojí láska k Bohu a bližnímu, jde jen o plané povídání. Opravdová láska je základem v manželství, které je pak harmonické a představuje trvalý dar a příklad rodičů jejich dětem. Pavlova slova platí i pro občanskou společnost; každý její člen si má vážit druhého a má nezištně přispívat k jeho dobru. To zvláště platí všude tam, kde se lidé potkávají, v politickém i společenském životě, v soukromí i na veřejnosti.

Na které pastorační setkání vzpomínáte jako na něco velmi oslovujícího a silný příběh?

Paradoxně na jeden večer po ztrátě státního souhlasu, když jsem sloužil poslední mši v hradecké katedrále. Kostel byl zcela zaplněn věřícími, varhany hřměly, zpěv sboru, po mém kázání potlesk, na písmena závěrečné modlitby jsem pro slzy neviděl, v východu zástup až na náměstí a každý se se mnou loučil podáním ruky. A opodál vše sledovali vsudypřítomní fyzlové. Uvědomil jsem si, jak krásné je opravdové společenství křesťanů. A to jsem tam sloužil jen dva roky. Posilovalo mě to v dalších trudných patnácti skladnických letech.

Ing. Miloslav Fiala je český římskokatolický kněz a premonstrát. Během studia na vysoké škole ekonomické se aktivně podílel na činnosti křesťanských skupin a byl několikrát vyšetřován StB na svobodě a krátce i ve věznicí v Bartolomějské ulici a v Kolíně. Později během zaměstnání začal tajně studovat teologii a dva roky působil jako kaplan v Hradci Králové. Byl stále sledován a vyšetřován StB a byl mu odebrán státní souhlas k výkonu kněžské služby, patnáct let pracoval jako skladník při budování pražského metra. Provozoval utajenou pastorační v rodinách a malých společenstvích a šířil samizdatovou literaturu a tiskoviny. Po listopadu 1989 spolu s bratrem dr. Jiřím Vaníčkem řadu let připravoval v mediální komisi ekumenické pořady v rozhlasu, kde pracoval jako redaktor. Poté byl tiskovým mluvčím českých biskupů a prezidentem Charity. Nyní publikuje v křesťanských médiích.

Která biblická perikopa je pro vás obzvláště nosná?

Je to několik vět z patnácté kapitoly Janova evangelia, kde Ježíš ujišťuje učedníky, že je miluje, a žádá je, aby zůstali v jeho lásce. A zároveň jim dává příkázání, aby se podobně navzájem milovali: „Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám... To vám příkazuji: Milujte se navzájem!“ Náš Pán znal dokonale každého z nich: věděl o jejich nejistotách a pochybnostech, o jejich touze být prvními v království, i o jejich zbabělosti vzhledem k soudu a o Petrově trojí zradě. A přesto jeho láska k nim nikdy nepřestala být lidsky i božsky dokonalou a týká se i nás, tak často chybujících křesťanů.

Co byste doporučil těm, kteří hledají vnitřní duchovní cestu s vědomím její náročnosti a rádi by následovali Ježíše?

Aby se pokud možno každý den na chvíli ztišili, poprosili Boha o dar víry, otevřeli si Bibli, v ní třeba Markovo evangelium a přečetli si pár vět. Zamysleli se nad nimi a pak si je v duchu během dne připomněli a snažili se podle nich žít. Upravit své vztahy k bližním, lépe se ovládat a postupně vnést do svých myšlenek, slov a skutků pořádek. Večer poděkovat Pánu za jeho pomoc a ochranu. A podobně pokračovat každý den. Pokud mohou vyhledat společenství věřících, tím lépe.

Před lety jsem spolupracovala s Petrem Zborníkem na Regině, v Českém rozhlase, v náboženském vysílání a Vy také. Dostala jsem jako dárek Vaši knížku esejí. Zaujal mne způsob, jakým dokázete výborně pojmenovat souvislosti, a neméně jsem byla oslovena i Vaší bohatou češtinou, vztahem ke kráse jazyka. Kdo Vás v tomto směru ovlivnil a inspiroval?

Zřejmě to bylo víc vzorů, ale asi mezi hlavními bych uvedl Karla Čapka a G. K. Chestertona pro jejich schopnost výstižně nabídnout čtenáři charakteristický děj, vtipně jej glosovat a nechat na něm, jak jej oslovil.

Ptala se Olga Nytrová

Zamyšlení nad duší a jejím zápražím

Martin Buber mě kdysi zaujal myšlenkou, že u vchodu do duše, která nemá tak zřetelně v úmyslu dobro, nedokáže totiž jednat bez pochybení, číhá jakýsi „usedlík“, démon, který nás vtahuje do hříchu, když nejsme pokorně obezřetní. Ohrožuje nás - a to je klíčové - pokud jsme ve stavu nedostatečného zaměření na Boha. Chceme sice dobro, zamýšlíme ho, ale odehrává se tu zvláštní dynamika duše, pronikají sem síly, na něž jako lidé nestačíme. Na demona platí jedině: být pod ochrannými křídly Ježíšovými, následovat Pastýře. Na zápraží své duše proto denně podávám ruku Spasiteli, opírám se o něho. Kristus způsobuje, že má modlitba je ozdravná. Dobrý Pastýř je silnější než všechny mocnosti, které nás chtějí strhávat k „pochybením“ v dobrém smýšlení a jednání. Jsme tvrdě až brutálně vystaveni protikladnostem existence ve světě, který duši oslabuje, odvrhuje, nejraději by nás donutil k tomu, abychom na duši nemysleli a byla nám na obtíž.

Poezie hluboce ví o tomto zápasu a o hledání ukotvení v dobru, ve skutečném vztahu k osobnímu Spasiteli. Dnešní člověk se často bojí samoty, pěstuje nehorázný „kult hluku“. Aby se nemusel podívat sám sobě do očí. Přijde domů a hned si pustí televizi. Nežůstane chvíli sám se sebou a s tichem. Jako by nechtěl nic vědět o svém nejnějším niternu. Tam totiž promlouvá svědomí, které je naší „svatyní“, tam jsou pravé zdroje našeho duchovního života. Nefalšované prameny naší existence.

Na zápraží rodného domu jsme zapustili kořeny. Prožíváme tu údiv nad bytím. Sestupujeme do své duše a prožíváme tam obrazy, které v ní přebývají. To nám jde hladce v dětství. Pak jsme ale vtaženi do konzumního kolotoče a už neumíme myslet na vnitřní obrazy a nechat je působit, otupíme. Poezie nám pomáhá sílu imaginace zase v sobě vyvolávat a plně ji probudit. Spatříme jas bytí.

Každý velký a jednoduchý obraz - metafora - odkrývá nějaký stav duše. Podle Bachelarda dům je ještě více než krajina „stavem duše“. Několikrát za rok se mé noční sny odehrávají v rodném domě v Radotíně, kde jsem prožila téměř tři desítky let. Obraznost pracuje nespoutaně. Promítají se tam nejrůznější setkání a rozmanité časové roviny. Zvláště přitom vnímám intenzitu bytí a jeho základ. Břemeno života i nadějí. Toužíme po poetickém jevu čistého básnického osvobození, které není možné bez potřebné tvůrčí samoty. Rilke dokáže říci: „Byl jsem velkolepě sám.“ Prožívám o samotě ráda osobní snění. V něm se zjevují barvy duše a ukáže se její třept. Ježíš rozumí stavům duše, spolu s ním nacházíme nejhlubší domov. S ním prožíváme intimní sílu a vnitřní teplo. Ve vztahu s Pánem nacházíme svoji totožnost a odhalujeme pravý duchovní domov, na jehož zápraží se plní touhy a rozjitření i uklidnění ve své duši šťastně ocitáme.

Olga Nytrová

Ze sbírky básní Na zápraží duše
Olgy Nytrové a Michaela Štojldla

MĚSTO CHABAŘOVICE

A

NÁBOŽENSKÁ OBEC CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ
V ÚSTÍ NAD LABEM

VÁS SRDEČNĚ ZVOU

NA SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBU

připomenutím husitských tradic - bitvou, kterou svedlo v roce 1426
husitské vojsko pod vedením Prokopa Holého
s přesilou křížáckých vojsk.

3. ROČNÍK

Husitské bojiště "Na Běhání" s památkou bitvy

V NEDĚLI

12.6.2022
OD 9,00 HOD.

Program

09:00 Úvodní slovo pana starosty
09:10 Bohoslužba s vysloužením Večeře Páně
10:30 Vystoupení ZUŠ Chabařovice
11:00 Izraelské kolové tance
11:30 Možnost rozhovorů a společného posezení

Radokův obdiv k dílu Přemysla Pittra

V tomto roce si připomínáme 108., respektive 127. výročí narození dvou odvážných mužů, kteří se zapsali či spíše vryli do našich dějin.

Alfréd Radok (1914–1976) a Přemysl Pitter (1895–1976) se ve svém životě vydávali nevyšlapanými stezkami za hranice běžnosti. Jeden nadán mimořádnou tvořivou imaginací vytrhoval divadelní a filmové diváky z vězení totalitní letargie, druhý natahoval ruce k záchraně tonoucích, kteří „neměli nikoho“. Jejich životy, aniž by to možná tušili, se několikrát protnul – oba například bezprostředně prožívali pronásledování a utrpení Židů v letech nacistického násilí. Oba shodou okolností také opustili tento svět ve stejném roce.

V době, kdy shodně žili odloučení od své vlasti v exilu, oslovil Přemysl Pitter bývalého spolutvůrce, režiséra a uměleckého šéfa Laterny magiky Alfréda Radoka dopisem, k němuž přiložil i jedno číslo Hovorů s pisateli. V Archivu Přemysla Pittra a Olgy Fierzové, který spravuje Pedagogické muzeum J. A. Komenského v Praze, se mi podařilo objevit Radokovu odpověď a dopis, v němž se zrcadlí blízkost obou poutníků lidskosti.

Pitter ve 20. letech konal veřejné přednášky u Husova pomníku

Martin Jindra

12. července 1973

Vážený pane Pitter,
prosím omluvte mne, že odpovídám na Váš listek s takovým zpožděním. Byl jsem mimo Göteborg. Rád bych, kdybyste mi poslal některá čísla Hovorů s pisateli, která budete vydávat. Ukázkové číslo, které jste mi zaslal, se mi velmi líbilo. Bylo označeno poznámkou „na doporučení Josefa Vydřáře“. Domnívám se, že jste tímto způsobem dostal moji adresu a já jsem měl možnost poznat Vaše Hovory s pisateli. Vaši práci ovšem znám již z Československa.

Dovolte, abych se představil, jak to jen jde na papíře: Je mi skoro šedesát, v Praze jsem byl režisérem, po okupaci v r. 1968 jsem ve Švédsku v Göteborgu. Děkuji Vám za Váš pozdrav s fotografií Jana Masaryka, posílám v příloze kresbu Ivana Urbánka, která se Vám snad bude líbit. Dostal jsem ji právě od J. Vydřáře, s nímž si čas od času píš – tak jak se dá psát do Československa. Přeji Vám hodně síly a zdraví k Vaší dobré práci s pozdravem Váš

Alfréd Radok

23. listopadu 1973

Vážený pane Pitter,
chci Vám poděkovat za obsah Vašich Hovorů s pisateli. Těším se na každý Váš článek. Dovedu si představit, že nemáte rád tak zvaná „velká slova“, ale dovoluji mi říci, že se obdivuji celému Vašemu životnímu dílu. Znamená pro mne skutečně obsah pojmu Lidství, pomáhá mi nacházet Boha. Prosím, neodpovídejte mi na tento můj pozdrav, je třeba, abyste všechen čas věnoval Vaší práci. Dovolte mi, abych současně objednal „Nad vřavou nenávisti“, příslušný obnos za knihu jsem dnes odeslal na Vaši adresu. Přeji Vám hodně zdraví a sílu k Vaší další práci

v hluboké úctě

Alfréd Radok

Zprávy

Žižkovský kulturní
červen 2022

Doprovodný program výstavy:

06. 06. od 18:00
vernisaž Nového sdružení pražských
umělců (úvodní slovo přednese
ak. mal. Alena Petříčková)

07. 06. 22 od 18:00
koncert dvojice Caine-Mi:
básnický písničkář živě
(mandola, kontrabas, bicí a zpěv)

08. 06. od 16:30
komentovaná prohlídka
s Vladimírem Josefem Dvořákem
(nahlédnutí pod povrch obrazů)

09. 06. od 18:00
přednáška s promítáním
PhDr. Martina Jindry: Umělecké
a společenské působení studentů Husovy
fakulty v druhé polovině 80. let 20.
století (dokumentace podhoubí výtvarné
tvorby VJD)

13. 06. od 16:30
komentovaná prohlídka
s Vladimírem Josefem Dvořákem
(nahlédnutí pod povrch obrazů)

14. 06. od 18:00
koncert Rost'a Čurda:
ústecký písničkář naživo (kytara a zpěv)

15. 06. od 18:00
přednáška s promítáním Mgr. Tomáše
Nováka, ThD.: Hranice umění - radost
z barvy ve výtvarném tvoření (společně
kořeny jedné tvůrčí generace)

16. 06. od 18:00
autorské čtení a křest dvojknihy
Pavla Kosorína – Biblické aforismy
a Vladimíra Josefa Dvořáka – Biblická poezie
(úvodní slovo přednesou karmelitán P. Jan Fatka
a biblický překladatel Alexandr Flek)

23. 06. od 18:00 hod.
autorské čtení Tomáše Nováka
s Vladimírem Josefem Dvořákem:
Poezie všedního dne (průřez publikovanou
i nepublikovanou tvorbou)

Vladimír Josef
DVOŘÁKVýtvarná díla (1987–2022)
a něco navícPořadatel: Nové sdružení pražských umělců
(www.nspu.cz)Místo: Výstavní síň Antonína Navrátila,
Husinecká 8, Praha 3Otevřeno: úterý–čtvrtek 15–18 hodin
a během doprovodného programu

Taky vzpomínka na Radima Uzla

V minulém čísle Českého zápasu zavzpomínal bratr biskup Hradil na zesnulého MUDr. Radima Uzla. Vyvolal mi tak reminiscence na vlastní setkání s ním. Poznal jsem jej jako lehkomyšlně nezodpovědného mluvku, který zpochybňuje právo postižených dětí na život. Vzájemné kontakty byly krátké, asi to nešlo jinak, naše uvažování o lidech a světu se míjela. Čas od času jsem na dr. Uzla myslel, v době jeho mediálně probírané nemoci v dobrém. Když nedávno zemřel, jaksi přirozeně mně vyplynula modlitba za něj. Neboť já vím jen malou část, celek Ten, který je.

Marcel Sladkowski

Ostravské sedmdesátiny Zdeňka Kovalčíka

Vzácné životní jubileum si v červnu připomíná bratr dr. Zdeněk Kovalčík, farář ve Zlíně, který je po českých luzích a hájích znám jako celocírkevní kantor, zakladatel a dlouholetý organizátor (letos již 29. ročník!) kurzu varhaníků a zpěváků CČSH. Na svátek Boží Trojice v neděli 12. června v 9,30 bude při té příležitosti sloužit bohoslužbu jako poděkování za dar života ve svém „rodném“ Husově sboru ve Slezské Ostravě. Při bohoslužbě bude rovněž vzpomenu patriarchy dr. Karla Farského k 95. výročí jeho skonu, i zesnulých farářů, členů rad starších i členů rodiny, kteří na Slezské Ostravě žili a působili. A jaký by to byl muzikant, kdyby přitom nezazněla dobrá hudba. Bohoslužbu doprovodí Moravský komorní sbor s dirigentem Jiřím Šimáčkem: zazní *Missa simplicis* ostravského skladatele Pavla Staňka a další duchovní skladby, na varhany zahraje Kateřina Michlová. Po bohoslužbě vystoupí ještě Moravský komorní sbor s cyklem Antonína Dvořáka *V přírodě*, přidá též Janáčkovu drobnůstku *Pán Bůh vám zaplať*. A k tomu se můžeme připojit všichni, s vděkem za dosud bohatě těžené hřivny obdarování, i s přáním Božího požehnání a zdraví pro další službu na vinici Páně. Na mnohá léta, milý bratře faráři.

Marcel Sladkowski

Připomínka „bitvy Na Běhání“ - bohoslužbou, slovem a zpěvem

V roce 2020, kdy si naše církev připomínala 100 let od svého vzniku, přišel nápad od členky náboženské obce v Ústí nad Labem Štěpánky Šolcové, aby se k tomuto výročí uspořádala akce u památníku „Na Běhání“. Spolu s farářkou Henrietou Neprašovou (tehdy Trest'anskou) oslovily pana starostu Chabařovic Josefa Kusebaucha s návrhem uspořádat slavnostní bohoslužbu k události husitské bitvy, kterou památník připomíná. V červnu 2020 tak proběhl 1. ročník slavnosti u památníku bitvy „Na Běhání“, konané městem Chabařovice a Církvi československou husitskou. U památníku se sešlo několik členů náboženské obce CČSH v Ústí nad Labem a občanů města Chabařovic. Slavnost uvedl

krátkým slovem pan starosta Chabařovic J. Kusebauch a pak proběhla bohoslužba pod vedením pražského biskupa Davida Tonzara a farářky Henriety Neprašové a hudební a pěvecké vystoupení žáci ZUŠ Chabařovice... Žel do zahájení této akce zasáhly události související s covidem-19. Setkání proběhlo v úzkém společenství a dle aktuálních nařízení. Druhý ročník se také udal pod tíhou covidových opatření a setkání znovu proběhlo v komorním duchu, ale o něco radostněji, protože na tomto pro husitství významném místě mohli být pokřtěni čtyři noví křesťané.

Tento rok se sejdeme již potřetí v neděli 12. 6. 2022 od 9 hodin u památníku. Setkání zahájí tradičně pan starosta Josef Kusebauch, který tuto akci zastřešuje a také spolu s občany Chabařovic organizačně zajišťuje. Po jeho slovech bude slavnostní bohoslužba, sloužená pražským biskupem Davidem Tonzarem, ústeckým vikářem Vladimírem Volrábem a farářkou NO v Ústí nad Labem Henrietou Neprašovou. Novinkou tohoto ročníku je účast lidí v dobovém oblečení a po pěveckém a hudebním vystoupení žáků ZUŠ Chabařovice se můžete těšit na izraelské kolové tance. Slavnost bude ukončena společným posezením u malého občerstvení. Jste všichni srdečně zváni.

Henrieta Neprašová

Br. biskup D. Tonzar na loňské bohoslužbě před památníkem bitvy u Chabařovic u Ústí nad Labem

**Ústřední rada Církve československé husitské
vyhlašuje vyhledávací řízení
na pozici redaktora/redaktorky Českého zápasu,
periodického tisku CČSH**

Požadavky:

- VŠ vzdělání (teologické nebo humanitní), praxe
- znalost práce s grafickými programy výhodou
- členství v CČSH výhodou

Příhlašku obsahující životopis, kontaktní údaje a případné reference zašlete do 20. 6. 2022 na Úřad ÚR CČSH na adresu: ÚR CČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6, nebo e-mailem na adresu: ustredni.rada@ccsh.cz. Možnost nástupu od 1. 7. 2022, mzda dohodou.

Z ekumeny

Mezinárodní tábory „Agapé“ - Stipendium na rok 2022

Příhlašky na stipendia pro mezinárodní tábory 2022 jsou otevřeny! Agapé nabízí stipendia lidem nad 18 let, kteří se chtějí účastnit mezinárodních táborů. Na tábory se může přihlásit každý, kdo má zájem o nabízené téma a chce se zapojit do komunitního života centra. Tábor Agapé je především místem setkávání, výměny a sdílení společného času v diskusi o aktuálním tématu. Tábory jsou směsí (trochy!) odpočinku v klidném horském prostředí, setkávání se s nejrůznějšími lidmi a učení se. Abyste se tu cítili dobře, musíte mít rádi všechny tyto oblasti! Můžeme vám proplatit náklady za pobyt na Agapé a cestovní výlohy. Agapé upřednostňuje zejména žádosti od lidí, kteří se chtějí zúčastnit všech tří našich mezinárodních táborů (a/nebo také zůstat jako dobrovolníci), ale je také možné požádat o stipendium jen na jeden tábor. O mezinárodních táborech se dozvíte více na stránkách Ekumenického centra Agapé: <https://agapacentroecumenico.org/en/campi/international-camps/>. Podrobnosti a přihlašovací formulář najdete na webové stránce centra v sekci Stipendia. Ti, kdo získají stipendium, se musí účastnit táborových aktivit na 100 %. Není možné přijet až po začátku tábora. Odjezd byste si měli naplánovat na poslední den tábora, většinou na ráno, pokud se nechystáte zůstat na jiném táboře nebo pracovním pobytu. Pro více informací nás můžete kontaktovat: hostingcommitte@agapacentroecumenico.org, tel.: (+39) 0121 807514.

Přeložila Kateřina Vítková

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Duch pravdy

CH	J	J	A	T	T	Á	N	Z	I
U	S	M	M	T	Ě	N	Ý	A	Í
D	E	L	I	É	Y	D	Y	CH	N
N	P	N	O	K	N	K	I	O	Á
T	I	Ř	Ě	V	T	O	T	V	Z
Č	I	V	Ž	U	A	I	Ř	Á	Á
S	A	S	K	Á	V	Í	O	V	K
N	V	S	O	U	D	T	M	A	I
L	Y	Ě	L	R	E	A	U	T	Ř
N	V	M	T	C	P	C	T	E	P

AMEN
DUCH
ČINIT
JMÉNO
MLUVIT
NAVĚKY

OTEC
PROSIT
PŘIKÁZÁNÍ
SKUTKY
SLOVA
SVĚT

SYN
VĚŘIT
VIDĚT
ZACHOVÁVAT
ZNÁT

(Řešení z minulého čísla: trs trávy, větvička, větev na stromě, temná budova v pozadí, lem roucha).

Jana Krajčířiková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Josefina Hudcová, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamacce: tel. 220 398 117